

LUX MUNDI

FREDRIK SIXTEN ON THE PROCESS

🇬🇧 The process of composing can vary depending of the type of work I'm dealing with. In the case of Lux Mundi, the text is central not least as I have made the selection myself that have to work together and form the architecture of the piece. I spend a great deal of time on this, both on the poetic quality but also from a theological perspective. It is during this phase that different musical ideas are brought to life. It can be a melodic thought inspired by the tone of the language, a clue from the sentence structure sparking a rhythmical fragment; what should be accentuated, what should not etc.? All these thoughts are noted and saved.

A very important part is the beginning. I feel a responsibility to creating an expectation from the listener, to gain their confidence to stay interested for several minutes ahead. There is also elements of pure craft of e.g. constructing a fugue. I feel you have to master it before you can break away from the tradition. *Lux Mundi* contain some polyphonic elements which is not all that common these days.

Joining up the central lyrical ideas from within the texts and connecting them to musical themes is also essential. It's here the meeting between common sense and emotion is particularly evident. Many perhaps believe that writing music is mainly about emotions. It is, but only to a degree. The sonic aspect is important and crucial, knowing how to build the choral sound you strive for, possessing a deep understanding of the voice e.g. how you place vowels in relation to pitch and quality of tone and timbre. Many technical aspects must be considered and exceptions have to be made and then it is essential that you understand why you are making them. Some ideas will have to be rejected for the same reason.

“Structure offers freedom” Robert Schumann once said and I strongly agree. The structure of a piece is obviously governed by the words, but far from all of it. As a composer, I can for instance expand the structure by deciding how much time I spend on a certain section of the text. Some words are brought forward and others left in the background.

When you write the final bars it is like the circle is complete – I know the ending already and can surmise the outline of the piece at the outset. Much is however down to intuition and that's when you approach the most mystical element of creation, the inexplicable.

🇸🇪 Kompositionsprocessen kan se olika ut beroende på vilken typ av verk vi talar om. I fallet Lux Mundi är ju texten central. Inte minst då jag själv valt ut olika textavsnitt som ska fungera tillsammans och bygga verkets arkitektur. Jag spenderar mycket tid på det. Dels vad gäller den poetisk kvaliteten men också ur den teologiska aspekten. Under detta arbete väcks olika musikaliska idéer till liv. Det kan handla om en melodisk tanke inspirerad av tonen i texten, ett rytmiskt uppslag där meningsbyggnaden kan ge en ledtråd, vad ska förstärkas, vad ska inte betonas osv. Alla sådana infall noteras ned och sparas. En väldigt viktig sak är inledningen. Jag känner ett ansvar för att skapa en förväntan hos lyssnaren om jag ska ges en rejäl chans att vinna dennes förtroende för åtskilliga minuter framåt. Det finns rent hantverksmässiga saker också, som att bygga en fuga.

Man måste kunna det innan man bryter sig ur traditionen tycker jag. Lux Mundi innehåller en hel del polyfoniska element, något som inte är alltför vanligt idag. Att koppla olika teman till varandra genom texternas inneboende beröringspunkter är också det väsentligt. Här förenas förnuft och känsla alldeles påtagligt. Många kanske tror att skriva musik är bara en fråga om just känslor, det är det men långt ifrån bara. Den klangliga aspekten är viktig och avgörande, att man vet hur man bygger upp en körklang, att man har en djup kännedom om det vokala, t.ex. hur man placerar vokaler i förhållande till höjd och djup. Många tekniska aspekter måste tas med, här får man ibland göra undantag, men då är det bra om man vet varför man i så fall gör det. En del infall får man förkasta av samma skäl. Formen ger frihet så en gång Robert Schumann, det instämmer jag väldigt mycket i. Styckets form styrs självklart av texten men långt ifrån bara, jag har stora möjligheter att utvidga formen genom hur mycket tid jag ger till olika fraser i texten.

Vissa ord lyfts fram andra lämnas mer i bakgrunden. När de sista takterna skrivs är det som att knyta ihop säcken, oftast vet jag slutet före, oftast anar jag de stora dragen. Mycket sker på intuition och där närmar man sig det allra mest mystiska med skapandet, det oförklarliga.